

Sandefjord, 5. mai 2010: Vedtak i sak 163-2009

Klager: NN1

Innklaget: Hammersborg Inkasso, Postboks 6620 St. Olavs plass, 0129 Oslo

Saken gjelder: Om varsler er betryggende avsendt.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Kravet gjelder ubetalt faktura for overlating av bruk (fremleie) av leilighet i XX Borettslag. Verken faktura eller inkassovarsel ble betalt eller mottatt i retur. Kravet ble derfor overført til inkasso og betalingsoppfordring ble sendt. Betalingsoppfordringen kom i retur og ny betalingsoppfordring ble sendt til leilighetens adresse som også var klagers folkeregistrerte adresse. Både hovedkrav, kr 840, samt inkassoomkostninger, kr 295, er betalt, men klager ønsker salærene tilbakebetalt.

2. Saksforholdet

Klager søkte 14.04.09 om overlating av bruk av sin leilighet i XX Borettslag, med adresse "gateadresse1", Oslo. Under kapitlet "Opplysninger om andelseier i perioden" i søknaden er som adresse oppgitt "gateadresse2", Oslo. I feltet "Adresse for giro for innbetaling av felleskostnader i perioden" er oppført NN2, "gateadresse2", Oslo.

Både faktura, inkassovarsel og betalingsoppfordring ble sendt til "NN1, "gateadresse2", Oslo", og verken faktura eller inkassovarsel skal ha kommet i retur. Betalingsoppfordringen kom imidlertid i retur, og ny betalingsoppfordring ble da sendt til klagers folkeregisterregistrerte adresse.

Klager kontaktet innklagede pr. telefon 14.07.09 og anførte at han ikke hadde mottatt varsler før betalingsoppfordringen av 25.06.09. Klager fikk da beskjed om at innsigelsen måtte sendes skriftlig, noe han gjorde i e-post dagen etter.

I dagene 23. til 28. juli fant det sted korrespondanse mellom partene med hensyn til om varslene var betryggende avsendt.

Klager fremmet den 06.08.09 klage til Inkassoklagenemnda. I innklagedes tilsvarende svar anføres det at kravet på inkassokostnadene er rettmessige og at kravet på inkassokostnadene derfor opprettholdes.

I e-post fra klager 29.01.10 ble det presisert at oppgitt fakturaadresse i fremleieperioden var: NN2, "gateadresse2", Oslo.

3. Partene anfører

Klager anfører at han ikke har mottatt noen varsler før betalingsoppfordringen 25.06.09. Dette varselet er sendt til boligens adresse til tross for at han hadde oppgitt ny fakturaadresse og i tillegg hadde ettersending av post. Det anføres videre at innklagede ikke godtok muntlige innsigelser uten å oppgi grunn for det.

Innklagede anfører at inkassovarselet er avsendt på betryggende måte til en adresse de kunne forvente å nå klageren på – i denne saken til den adressen kunden selv har bedt om. Da betalingsoppfordringen ble mottatt i retur, ble den sendt på ny til hans folkeregisterregistrerte adresse. Klager ble bedt om å fremsette innsigelsen skriftlig, men det er ikke truet med at man ville gå videre med saken.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 19. april 2010 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20.02.03 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Inkassoloven gjelder inndriving av forfalte pengekrav. Etter lovens § 17 første ledd plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndriving etter standardsatser fastsatt i forskrift med hjemmel i § 19. Før utenrettslig inndriving kan iverksettes, må fordringshaver eller inkassator, ha sendt skyldneren et inkassovarsel i samsvar med inkassoloven § 9. Etter § 17 fjerde ledd in fine kan kostnadene ikke kreves erstattet dersom reglene i § 9, som er den aktuelle bestemmelse her, er overtrådt. I § 9 første ledd heter det:

Før en inkassator kan sette i verk inkassotiltak, skal fordringshaveren eller inkassatoren

- a) etter kravets forfall ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk, og
- b) i varselet ha gitt skyldneren en betalingsfrist som må ha løpt ut uten at beløpet er betalt.

Av loven fremgår det at varselet må være avsendt, det er ikke noe vilkår at det er mottatt. Ordlyden er valgt med vilje, noe som fremgår av Ot. prp. nr. 2 (1987-88) på side 57:

”Departementets forslag innebærer at skyldneren får risikoen for forsinkelser i postgangen og for at varslene i det hele kommer frem. (...) dette vil kun gjelde dersom varsel er avsendt på en betryggende måte, til en adresse hvor det er god grunn til å regne med å nå skyldneren. Hvis ikke fordringshaveren eller inkassatoren har holdepunkter for at skyldneren kan nås på annen adresse, må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som skyldneren har oppgitt til fordringshaveren. Er ingen adresse oppgitt må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som er registrert av folkeregisteret.”

Faktura, inkassovarsel og betalingsoppfordring er i denne saken sendt til den postadressen klager har oppgitt som sin adresse i utleieperioden. Klager har riktignok oppgitt et kvinnenavn på mottaker ”adresse for giro for innbetaling av felleskostnader i perioden”, men også for henne er adressen identisk med den adressen klager har oppgitt som sin adresse i perioden. Utgangspunktet er da at faktura og varsler er betryggende avsendt.

Verken faktura eller inkassovarsel skal ha kommet i retur, og fordringshaver har da ikke hatt foranledning til å tro at varslene ikke kom fram. Da kravet fortsatt var udekket og betalingsoppfordringen kom i retur, ble det gjort et adressesøk i folkeregisteret der adressen til den fraflyttede leiligheten var oppført. Ny betalingsoppfordring ble sendt dit, og betaling av kravet ble foretatt.

Slik nemnda ser det, har klager skapt uklarhet med hensyn til adresseringen, og må derfor være nærmest til å bære risikoen for manglende mottak av varsler. Faktura, inkassovarsel og betalingsoppfordring regnes som betryggende avsendt og inkassokostnadene er rettmessig påført kravet.

Nemnda har videre vurdert klagers innsigelse om at innklagede ikke skal ha godtatt innsigelser pr. telefon. Etter nemndas syn oppstiller ikke inkassoloven noe krav om at innsigelser må fremsettes skriftlig, og både fordringshaver og inkassator må således akseptere at innsigelsen fremsettes muntlig. Nemnda vil likevel bemerke at skyldneren vil ha bevisbyrden for at innsigelsen er fremsatt i tide og hva innsigelsen gjaldt. Det kan derfor ikke være i strid med god inkassoskikk å be klager følge opp en muntlig henvendelse med en skriftlig presisering av innsigelsen.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak

Klager gis ikke medhold. Innbetalt inkassosalær var berettiget og skal ikke tilbakebetales.

Rune Jensen
Leder